

[Christmas Møller.]

§ 6 er angaaende det indkaldte Mandskabs Stilling Mandskab og Arbejdsgiver imellem, men at det ogsaa for mig er klart, at naar denne Regel er sket Fyldest og denne Byrde er baaret, er det givet, at da maa det være Staten, der tager den Byrde, som yderligere kan komme af denne Indkaldelse, at det bliver det danske Samfund som saadant, der maa tage den økonomiske Byrde derved.

Men det er klart — det viser det første Blik paa Forholdsreglerne i andre Smaa-stater, hvis hele Haab ligesom vort staar til Bevarelsen af deres Neutralitet under alle Forhold —, det er klart, siger jeg, at vi rent faktisk og praktisk har meget at indhente, inden vort militære Neutralitetsværn kan siges at være paa Højde med sine naturlige Hovedopgaver. Derpaa maa vi straks have vor Opmærksomhed henvendt, og mit Parti stiller her sin oprigtigste Vilje til Medvirken til Regeringens Raadighed. Men i Betragtning af det særlige Forhold, at Regeringens Forslag kun kan behandles og afgøres af en uegentlig Rigsdag, naar den nye Forfatning er godkendt ved Folkeafstemningen, kunde jeg personligt tænke mig, at man enten nedsatte et Beredskabsraad, eller at man i selve Regeringen paa et ganske upolitisk Grundlag og altsaa først efter selve Folkeafstemningen og Grundlovens Stadfæstelse gav Udtryk for et nationalt Samarbejde om Løsningen af de umiddelbart foreliggende forsvarsmæssige Problemer. Det kunde f. Eks. ogsaa ske derved, at Regeringen suppleredes med en Repræsentant for hvert af de to store Oppositionspartier, naturligvis Ministre uden Portefeuille, uden Opgaver af nogen anden Art end den, jeg har nævnt, og kun for Perioden til Rigsdagsvalget.

Det er en Tanke, som kun jeg staar inde for rent personligt, og som kan afvises baade af Regeringen og af andre, uden at jeg tager Skade deraf, men Tanken forekommer mig baade idemæssigt og praktisk at være i Samklang med en begrundet Forvisning om, at den nye Forfatning, om vi forstaa den ret, kan blive Indvarslingen af en Opgangstid for Folkeand og Folkevilje i Danmark.

A. M. Hansen: I de 10 Aar, der er forløbet, siden Ministeriet Stauning—Munch dannedes, har der været afholdt Valg til Folketinget tre Gange, ligesom Landstinget i samme Periode er fornyet to Gange. Resultatet af disse Valg viser, at Regeringen i Dag staar med større Tilslutning i Befolkningen, end da den tiltraadte

i 1929. At dette er enestaaende for en parlamentarisk Regering, vil næppe blive bestridt fra nogen Side, ikke mindst naar henses til den Uro og Utryghed, saavel politisk som økonomisk, der i dette Tidsrum har præget Verden uden om os.

Der er ganske naturligt talt om det nylig afholdte Valg. For mit eget Partis Vedkommende maa jeg betegne Valget den 3. April som et godt Valg, der viste Fremgang for mit Parti. Jeg hilser denne Fremgang med Tilfredshed og Glæde og retter en varm Tak til de 162 000 danske Kvinder og Mænd, som har udtrykt deres Tillid til det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale her i Dag. Vor Glæde over Valget gælder ikke alene den rent partimæssige Vinding, som de 10 000 Stemmers Fremgang selvfølgelig er. Vi er tilfredse med Valget, bl. a. ogsaa, fordi det maa tydes som en klar Tilkendegivelse af, at vort Medarbejde paa Danmarks Riges nye Grundlov har faaet vore Vælgeres Godkendelse.

Ikke mindst dette sidste Moment er jeg meget tilfreds med at kunne understrege, idet jeg hermed kan fastslaa, at mit Partis Vælgerstyrke staar enigt i Ønsket om nu at se den nye Grundlov gennemført, og at radikale Vælgere paa Land og i By vil sætte en Ære i alle at møde op paa Folkeafstemningsdagen og bidrage til, at den nye Grundlov kan blive gennemført med det størst mulige Stemmetal. Thi deri maa jeg give det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Ret, at den Omstændighed, at Regeringspartierne har faaet øget deres Flertal i Landstinget, ikke vil medføre, at disse Partiers Vælgere vil være mindre ivrige efter at gennemføre den nye Grundlov. De, der kan rejse en saadan Paastand, beviser kun derved, at de selv, hvis de var i den Situation, vilde bære sig saadan ad. Det vil demokratisk sindede Vælgere ikke gøre, man vil ikke se saa kortsynet paa det, og derfor mener jeg, at slige Beregninger burde man slet ikke tage med ind i sine Betragtninger.

Til Grundlovssagens Løsning har saavel Folketingsvalget som Landstingsvalget klart tilkendegivet øget Tilslutning. Grundlovsmodstandernes samlede Stemmetal udgør kun en Fjerdepart af de afgivne Stemmer. Den Tilvækst af Stemmer, som Partiet Venstre fik, ligger dels i en Flytning af Stemmer fra Bondepartiet tilbage til Venstre, hvorfra de i sin Tid er kommet, dels i, at Bondepartiet i Sønderjylland direkte gav Venstrepartiet alle sine 4 000—5 000 Stemmer, og endelig i, at konservative Vælgere som Grundlovsmodstandere har